

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1962/2518

พนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี โจทก์ นายเพียร ทัดบัวขำ ที่ 1 กับพวกรวม 2 คน ผู้ร้อง เด็กชายอำนาจหรือ หม่อม ทัดบัวขำ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 74, ป.วิ.อ. มาตรา 190

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยซึ่งมีอายุ 14 ปี กระทำความผิดฐานลักทรัพย์ จำเลยให้การขอให้ศาล มอบจำเลยให้บิดารับตัวไป แต่หาบิดามารดาจำเลยมาขอรับจำเลยไป ดังคำให้การของจำเลยไม่ ศาลชั้นต้นจึงพิพากษาให้ส่งตัวจำเลยไปฝึกอบรมยังสถานพินิจฯ มีกำหนด 3 ปี จำเลยอุทธรณ์ ขอให้มอบตัวจำเลยให้บิดา ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่ายังไม่มีเหตุอันสมควรมอบตัวให้บิดา แต่ พิพากษาแก้เป็นว่าให้ส่งตัวไปฝึกอบรมมีกำหนด 1 ปี + บิดามารดาของจำเลย มายื่นคำร้องอ้างว่า ในระหว่างอุทธรณ์จำเลยประพฤติตัวดี น่าจะกลับตัวไปหากได้อยู่กับบิดามารดา ขอรับตัวจำเลยไป ดูแลแทนการส่งตัวไปสถานพินิจฯ การที่มีบิดามารดาขอรับตัวจำเลยไปเช่นนี้ ถือได้ว่า พฤติการณ์เกี่ยวกับคำสั่งเดิมได้เปลี่ยนแปลงไป มีทางให้ศาลเลือกใช้วิธีการที่จะเป็นผลดีแก่จำเลย มากกว่าวิธีการเดิมที่ได้สั่งไว้ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา 74 วรรคท้ายแห่งประมวลกฎหมายอาญาแล้ว หากจำเป็นต้องมีการดำเนินการตามคำสั่งเดิมเสียก่อน จึงจะมีคำสั่งใหม่ได้ไม่ เมื่อศาลเห็นด้วยกับ คำร้อง ก็มีอำนาจพิพากษาแก้เป็นให้มอบจำเลยให้แก่ผู้ร้อง ให้ผู้ร้องระวังจำเลยไม่ให้ก่อเหตุร้าย ตลอดเวลาที่ศาลกำหนดได้ (อ้างคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 212/2511 และ 1509/2511)

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานลักทรัพย์ จำเลยอายุ ๑๔ ปี เห็นสมควรส่งตัว จำเลยไปฝึกอบรมยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางมีกำหนด ๓ ปี จำเลยอุทธรณ์ขอให้มอบตัว จำเลยให้บิดารับตัวไป ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่ายังไม่มีเหตุอันสมควรมอบตัวให้บิดา พิพากษาแก้เป็น ว่าให้ส่งตัวไปฝึกอบรมมีกำหนด ๑ ปี ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องว่า ผู้ร้องทั้งสองเป็นบิดามารดาของ จำเลย ได้รับตัวจำเลยไปอุปการะในขณะที่จำเลยได้รับอนุญาตจากศาลให้ประกันตัวในระหว่าง อุทธรณ์ ปรากฏว่าจำเลยประพฤติตัวดี ทั้งรับปากว่าจะไม่กระทำความผิดอีก หากศาลจะเปลี่ยนแปลง คำสั่งให้ผู้ร้องทั้งสองรับตัวจำเลยไปอบรมให้เป็นผลเมื่อดีจะเป็นผลดีแก่จำเลยมากกว่าส่งตัว จำเลยไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ขอให้ศาลสั่งแก้ไขให้ผู้ร้องรับตัวจำเลยไป ศาลชั้นต้นสั่งว่า ศาลอุทธรณ์ได้พิพากษาแล้วว่าที่ขอให้มอบตัวจำเลยให้บิดารับไปนั้นไม่มีเหตุอันสมควร จึงแก้ไข เปลี่ยนแปลงคำพิพากษาไม่ได้ ให้ยกคำร้อง ผู้ร้องทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า พฤติการณ์ที่อ้างว่าเปลี่ยนแปลงได้มีขึ้นขณะคดีนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ โดย ผู้ร้องทั้งสองประกันตัวจำเลย รับตัวจำเลยไปอุปการะ หากมีขึ้นภายในระยะเวลาหนึ่งปีที่จำเลย ถูกส่งตัวไปฝึกอบรมไม่ กรณีไม่เข้ามาตรา ๗๔ วรรคท้ายแห่งประมวลกฎหมายอาญา พิพากษายืน ผู้ร้องทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๔ เด็กอายุกว่า ๗ ปีแต่ ไม่เกิน ๑๔ ปี กระทำความผิด กฎหมายไม่เอาโทษและให้อำนาจศาลจัดการแก่เด็กเป็นชั้น ๆ ไปรวม ๕ ชั้น ตั้งแต่กล่าวตักเตือนแล้วปล่อยตัวไปอันเป็นชั้นเบาที่สุด จนถึงส่งเด็กไปสถาน ฝึกอบรมอันเป็นชั้นหนักที่สุดที่จะถึงกระทำต่อเมื่อจำเป็นต้องกระทำและไม่มีวิธีอื่นใดที่จะทำได้

อีกแล้ว คดีนี้เดิมมีแต่คำให้การจำเลยที่ขอให้ศาลมอบจำเลยให้บิดารับตัวไป แต่หาบบิดามารดา
จำเลยมาขอรับจำเลยไปจากศาลดังคำให้การจำเลยไม่ต่อมาผู้ร้องจึงยื่นคำร้องขอรับตัวจำเลยไป
ดูแลแทนการส่งตัวจำเลยไปสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง โดยอ้างว่าในระหว่างอุทธรณ์จำเลย
ประพฤติตัวดีน่าจะกลับตัวได้หากได้อยู่กับบิดามารดาต่อไป เช่นนี้ได้ถือว่าพฤติการณ์เกี่ยวกับ
คำสั่งเดิมได้เปลี่ยนแปลงไป มีทางให้ศาลได้เลือกใช้วิธีการที่จะเป็นผลดีแก่จำเลยมากกว่าวิธีการ
เดิมที่สั่งไว้ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๔ วรรคท้ายแล้วหาจำต้องมีการคำเป็นตามคำสั่งเดิมเสียก่อน
จึงจะมีคำสั่งใหม่ได้ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยไม่ ศาลฎีกาเห็นว่าการมอบจำเลยให้แก่ผู้ร้องไปโดย
วางข้อกำหนดให้ผู้ร้องระวางจำเลยไม่ให้ก่อเหตุร้ายขึ้นอีก จะเป็นผลดีกว่าการส่งตัวจำเลยไป
สถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกลาง พิจารณาแก้คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ให้มอบจำเลยให้แก่ผู้ร้อง
ให้ผู้ร้องระวางจำเลยไม่ให้ก่อเหตุร้ายเป็นเวลา ๒ ปี ถ้าผิดข้อกำหนดให้ผู้ร้องชำระเงินต่อศาลครั้งละ
๕๐๐บาท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๔(๒) (อุดม ทันท่วน พิชัย รัชตะนันท์ ชุ่ม
สุนทรชัย)

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1962/2518>